Ontwikkelen en toetsen van een blended learning module in ‘exercise is medicine’ voor huisartsen in opleiding.

Haio: ICKROTH Hannelore , KUL
Promotor: VERMANDERE Mieke , KUL
Praktijkopleider: DESMET Peter , MOEYERSOONS Jean-Pierre , QUAGHEBEUR Hilde , Scheers Frauke , SELLESLAGS Bert , Van Humbeeck David

Context: ‘Exercise medicine’ heeft een belangrijke preventieve en curatieve rol in de aanpak van chronische aandoeningen. Internationaal proberen verschillende organisaties dan ook lichaamsbeweging meer te integreren in het gezondheidssysteem. Maar ondanks het Vlaamse project ‘Bewegen op Verwijzing’, ligt de focus in de huisartsenpraktijk grotendeels op medicamenteuze en interventionele behandelingen. Ook in de huidige opleiding (huisarts)geneeskunde is er een beperkte aandacht voor lichaamsbeweging als behandeling.

Onderzoeksvraag: Deze studie betreft een kwaliteitsverbeterend project in de opleiding huisartsgeneeskunde in Vlaanderen. Het doel van dit project is om de studenten door middel van een blended learning-module kennis en praktische handvaten aan te reiken rond ‘exercise medicine’. De studie onderzoekt of de module het gedrag van de studenten ten aanzien van ‘exercise medicine’ verandert, of de module als waardevol wordt ervaren en of de module een plaats heeft in de opleiding geneeskunde.

Methode: Het kwaliteitsverbeterend project bestond uit drie fases: allereerst de ontwikkeling van een blended learning-module over ‘exercise medicine’, vervolgens de pilotering ervan in de opleiding huisartsgeneeskunde en ten slotte een evaluatie van de module bij de studenten. De evaluatie gebeurde door middel van een driedelig kwalitatief onderzoek met twee vragenlijsten en een semi-gestructureerd interview. De interviews werden geanalyseerd aan de hand van de QUAGOL-methode.

Resultaten: De deelnemende studenten ervaren zelf de positieve gevolgen van fysieke activiteit en het belang ervan voor de patiënt. Doch geven zij aan over onvoldoende kennis en vaardigheden te beschikken om ‘exercise medicine’ succesvol toe te passen in de praktijk. De studenten beschouwen de module daarom als zeer waardevol en een meerwaarde voor de huisartsenopleiding. Na de module hebben de studenten meer zelfvertrouwen om fysieke activiteit te implementeren tijdens hun consultvoering.

Conclusie: Huisartsen in opleiding erkennen het belang van ‘exercise medicine’ bij de behandeling van chronische aandoeningen. De ontwikkelde module helpt studenten om ‘exercise medicine’ toe te passen tijdens de consultvoering en heeft bijgevolg een plaats in de opleiding huisartsgeneeskunde.